

Forfatter: Ingemann, Bernhard Severin

Titel: BREV TIL: Grundtvig, Nikolai Frederik Severin FRA: Ingemann, Bernhard Severin (1844-01-06)

Citation: Ingemann, Bernhard Severin: "BREV TIL: Grundtvig, Nikolai Frederik Severin FRA: Ingemann, Bernhard Severin (1844-01-06)", i *Grundtvig og Ingemann*, Forlagt af Samfundet til den Danske Litteraturs Fremme, s. 266. Onlineudgave fra Danmarks Breve: https://tekster.kb.dk/text/letters-001989206-000-shoot-L001989206000_0111.pdf (tilgået 12. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvig og Ingemann

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Ingemann, Bernhard Severin, *Grundtvig og Ingemann*,

Ingemann til Grundtvig.
Sorø. d 6te Jan 1844.

Kjære Grundtvig!

Hilsen og Venskab i det nye Aar og Tak for alle de gamle!

Det har ret glædet mig at høre, at du i Vinter foredrager nordisk og græsk Mytologi baade for Damer og Herrer, og at du af begge Slags Tilhørere — hvad man maatte vente — høres med Liv og Glæde. En saadan Høresal har jeg netop for mange Aar siden ønsket dig, med en saadan Blanding af den ældre og yngre Slægt, at derved noget bedre Sammenhæng kunde komme mellem de Provinser i Aandens Rige, vi fik Grænsevagt paa. Du har mangent Aar staaet dér som Eremit, men næsten altid med godt Haab og med det Mod, ingen giver sig selv; nu, tænker jeg, kommer Høsten, du ventede i de kolde Dage. Hvad min Dannevirke-Bastion angaar, saa staa jeg nu dér og præsenterer Pennen, der næsten i et helt Aar intet andet Blæk har været i end Kontorblæk og Korrektur - ditto, medens jeg forgjæves har ventet paa det Ord, der skulde bringe nyt Liv til Veje paa den gamle soranske Ridderskanse. Da det fremdeles udebliver, er min Udsigt i denne Retning saa taaget som muligt. Maaske tøver dog kun han, det kommer an paa, til der kan komme noget bedre ud af det, end alt hvad de sammenlagte Hoveder have været i Blød for. Saa vidt jeg véd, staa denne Sag nu ved øverste Instans, som enten — eller — eller — hvoraf der kan blive, hvad det skal være.

For øvrigt bliver jeg gammel, men venter dog endnu et Stykke levende Liv i denne Verden, helst paa mit eget Luftskeib, som jeg dog ikke selv kan styre, men dog ogsaa — hvis det kunde lykkes — som et Slags Lods paa Absalons strandede Langskeib, der nu længe nok har ligget paa Grund her ved Flommen.

s. 267Hjærtelig Hilsen og gode Nyaarsønsker til dig og alle dine saa vol fra min Lucie som fra

din hengivne Ven
Ingemann.